

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma

Judecători – Anatolie Țurcan, Ion Guzun, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 mai 2019, în cauza penală în privința lui

Hanganu Mihail Xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.01.2018 - 03.01.2019;

Instanță de apel: 06.02.2019 - 27.05.2019;

Instanță de recurs: 22.07.2019 - 17.03.2020.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 03 ianuarie 2019, Hanganu Mihail învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, a fost achitat pe motiv că *fapta nu întrunește elementele infracțiunii.*

Hanganu Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Hanganu Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 171 lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a stabilit că, în perioada de până la 05.09.2017, Hanganu Mihail a cultivat fără scop de înstrăinare la domiciliul său situate în s. Cania, r-nul Cantemir, 7 plante verzi de canabis în stare de vegetație, care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Hanganu Mihail la 05.09.2017, plante care conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/3-R-300 din 13.09.2017 reprezintă plante de canabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant activ tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțe stupefiante potrivit HG

Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante și conform art.1 al Legii nr.382 din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor reprezintă droguri, iar potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, reprezintă cantități mari.

Tot el, prin rechizitoriul a fost învinuit de faptul că, în perioada de până la 05.09.2017, la domiciliul său situat în s. Cania, r-nul Cantemir, a păstrat fără scop de înstrăinare o masă vegetală uscată și grosier mărunțită de culoare verde-cafenie, care conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/3-R-300 din 13.09.2017 reprezintă marijuana în cantitate de 8,133g.

Acțiunile lui Hanganu Mihail, au fost calificate conform art.217 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: *”cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”*, și art.217 alin.(2) Cod penal, conform indicilor: *”păstrarea drogurilor săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare”*.

3. Împotriva sentinței a declara apel procurorul, care a solicitat, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Hanganu Mihail să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale și în baza art.217 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu amendă în mărime de 700 unități convenționale.

În temeiul art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă amendă în mărime de 800 unități convenționale.

Încasarea din contul inculpatului Hanganu Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 171 lei.

A invocat că, instanța de judecată nu a ținut cont că la efectuarea percheziției la domiciliul lui Hanganu Mihail, la 05.09.2017, de către colaboratorii de poliție a fost întocmit un proces-verbal, care a fost semnat de către Hanganu Mihail fără a înainta obiecții, iar procesul-verbal nu a fost contestat.

Totodată, inculpatul a declarat în instanța de judecată că, „(...) a mai fost ridicată și o țigară „Bond” din divanul său. Au rupt țigara față de el și au pus-o într-un pachet de peliculă, unde au mai pus și niște frunze uscate, căzute de la plantele de cânepă ridicate din grădină”.

Prin urmare, din cuvintele inculpatului și a martorilor, țigara sus indicată a fost ruptă, dar nimeni din persoanele aflate la locul în cauză nu a declarat că țigara a fost împachetată împreună cu foaia de țigară și mucuri de țigară.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/3-R-300 din 13.09.2017, 7 plante verzi de cannabis în stare de vegetație, sunt plante de cannabis (cânepă), care la data de 05.09.2017 au fost împachetate în pachetul nr.2 și în conformitate cu raportul de constatare tehnico-științific nr.34/12/3-R-300 din 13.09.2017 - masa vegetală uscată și grosier mărunțită de culoare verde-cafenie, reprezintă marijuana în cantitate de 8,133 grame, care la data de 05.09.2017 a fost ridicată și împachetată în pachetul cu nr.1.

În ceea ce privește frunzele uscate, căzute de la plantele de cânepă ridicate din

grădină și puse în pachetul nr.1, se exclude versiunea înaintată de către inculpat, menționând că, marijuana este un amestec verde, constituit din frunzele, tulpinile, semințele și florile uscate ale cânepii, iar pentru ca frunzele căzute de la plantele de cânepă și ridicate din grădină să devină o masă vegetală uscată și grosier mărunțită de culoare verde-cafenie, respectiv conținutul din pachetul nr.1 trebuie să treacă printr-un proces chimic, pentru care necesită timp.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, apelul declarat a fost respins, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond că, la 05.09.2017, în cadrul percheziției petrecute în gospodăria lui Hanganu Mihail, în xxx, de către colaboratorii IP Cantemir în pachetul nr. 1 au fost împachetate și ridicate o parte din frunzele uscate, ce s-au scuturat de la plantele de cânepă depistate și ridicate din grădina lui Hanganu Mihail, masă vegetală uscată care a fost prezentată spre examinare specialistului pentru cercetare, și nu mucuri de țigară. Iar grosierul depistat în pachet este rezultatul deteriorării frunzelor uscate pe parcursul păstrării și transportării corpurilor delictive.

În cazul dat, instanța de apel reverificând probele prezentate de către procuror nu a constatat prezența indicilor calificativi prevăzuți de art.217 alin.(2) Cod penal în acțiunile lui Hanganu Mihail.

Aceste împrejurări au fost constatate de cumulul probelor administrate la cauza penală, care au fost obiectiv apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context prima instanță întemeiat a concluzionat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar proba vinovăția lui Hanganu Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că potrivit art.26, alin.(3) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii, iar vinovăție persoanei se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. Toate aceste cerințe sunt argumente pentru transpunerea concepției asupra prezumției de nevinovăție, dintr-o simplă regulă, garanție a unor drepturi fundamentale, într-un drept distinct al fiecărei persoane, de a fi tratată ca nevinovată până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre penală definitivă.

Potrivit art.100, alin.(1) Cod de procedură penală, sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală sau instanței de judecată, or, în speță, în urma administrării tuturor mijloacelor de probă de către aceste organe judiciare, nu s-a reușit să se facă dovada certă a faptului că inculpatul Hanganu Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal. După cum s-a relatat mai sus,

ansamblul materialului probator administrat în cauză nu conduce la o concluzie certă privind vinovăția inculpatului.

Prin prisma criticilor formulate, instanța de apel a reținut că, prima instanță a făcut o analiză extrem de laborioasă și de precisă a mijloacelor de probă administrate în cauză, atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată, concluzionând în mod corect că în cauză nu există dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului Hanganu Mihail, în comiterea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal, că probele, nu au forța necesară pentru a răsturna prezumția de nevinovatei ce operează - potrivit legii -în favoarea inculpatului. Instanța de judecată a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat circumstanțele cauzei penale.

Instanța a considerat că, fapta nu conține elementele constitutive ale infracțiunii, din care motiv a menținut în privința inculpatului sentința de achitare, or, o sentința de condamnare se emite numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Concomitent cu cele sus expuse instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului expusă în cererea de apel, deoarece prima instanță și-a motivat soluția în această parte, soluție pe care instanța de apel a însușit-o. Prima instanță corect a respins cerința procurorului privind încasarea cu titlu de cheltuieli judiciare a sumei de 171 lei din contul inculpatului, solicitată pentru scrisori recomandate, serviciile de telefonie fixă utilizate în cadrul procesului penal, hârtie și imprimantele ce compun dosarul penal, or, potrivit art.227, alin.(2) Cod de procedură penală, nu se regăsesc ca fiind cheltuieli judiciare, motiv din care instanța de fond corect le-a respins.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, invocând temeiurile de drept prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond, cât și instanța de apel nu a ținut cont că la efectuarea perchezitiei la domiciliul lui Hanganu Mihail, la 05.09.2017, de către lucrătorii de poliție a fost întocmit un proces-verbal, care a fost semnat de către Hanganu Mihail fără a înainta obiecții, iar procesul-verbal nu a fost contestat;

- inculpatul a declarat în instanța de judecată că, „a mai fost ridicată și o țigară,, ”Bond” din divanul său. Au rupt țigara față de el și au pus-o într-un pachet de peliculă, unde au mai pus și niște frunze uscate, căzute de la plantele de cânepă ridicate din grădină”;

- din cuvintele inculpatului și a martorilor, țigara sus indicată a fost ruptă, dar nimeni din persoanele aflate la locul în cauză nu a declarat că țigara a fost împachetată împreună cu foaia de țigară și mucuri de țigară;

- vinovăția inculpatului Hanganu Mihail se dovedește și prin raportul de constatare tehnic-științifică nr.34/12/3-R-300 din 13.09.2017, potrivit căruia 7 plante verzi de cannabis în stare de vegetație, sunt plante de cannabis (cânepă), care la data de 05.09.2017

au fost împachetate în pachetul nr. 2 și în conformitate cu raportul de constatare tehnic-științifică nr.34/1,2/3-R-300 din 13.09.2017 - masa vegetală uscată și grosier mărunțită de culoare verde - cafenie, reprezintă marijuana în cantitate de 8, 133 gr., care la 05.09.2017 a fost ridicată și împachetată în pachetul cu nr.1;

- urmează a fi exclusă versiunea înaintată de către inculpat, deoarece marijuana este un amestec verde, constituit din frunzele, tulpinile, semințele și florile uscate ale cânepii, iar pentru ca frunzele căzute de la plantele de cânepă și ridicate din grădină să devină o masă vegetală uscată și grosier mărunțită de culoare verde - cafenie, respectiv conținutul din pachetul nr. 1 trebuie să treacă printr-un proces chimic, pentru care necesită timp.

- la stabilirea pedepsei inculpatului Hanganu Mihail în baza art.217 alin.(1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, instanțele nu au luat în considerație faptul că, acest minim este mai mic decât minimul general de 500 unități convenționale, prevăzut de art.64 alin.(3) Codul penal. Instanța de apel urma să i-a în considerare dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea limitei minime, și anume art.64 alin.(3) Cod penal (în redacția din 29.07.2016), conform cărora, limita minimă generală a pedepsei sub formă de amendă constituie 500 de unități convenționale și care nu mai poate fi redusă, deoarece potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod de procedură penală persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod;

- în dispozitivele sentinței și deciziei instanței de apel lipsesc soluții privind cheltuielile judiciare, așa cum se cere potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 14) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală în coroborare cu art.229 alin.(1) Cod de procedură penală CPP, or, cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt trecute în contul statului. Simpla soluția de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu este o soluție procesuală, deplină și legală;

- practica CtEDO, care stabilește că persoana condamnată este obligată să achite cheltuielile judecare, cu referire la cauza *Croissant c. Germaniei*, 25.09.1992, Nr. 13611/88, §33-37.

6. Judecând recursul ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită cu casarea hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare, atunci când eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Potrivit art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art.385 alin.(1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art.394 alin.(3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art.art.384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, instanța de fond nu a pătruns în esența problemei de drept deduse judecării, ci în linii generale a statuat că, Hanganu Mihail nu se face vinovat de cele imputate prin rechizitoriu din mai multe motive, care nu se conciliază între ele și, în fond, reprezintă temeiuri diferite de achitare, stipulate de art.390 Cod de procedură penală, care se contrazic și se exclud reciproc, având și consecințe juridice diferite, cum ar fi că: *„vinovăția inculpatului Hanganu Mihail în aceia că ar fi păstrat în perioada de până la 05 septembrie 2017 la domiciliul său din s. Cania, r-nul Cantemir, fără scop de înstrăinare, marijuana în cantitate de 8,133 grame nu a fost demonstrată cu probe veridice, convingătoare și că Hanganu Mihail urmează a fi achitat pe art.217 alin.(2) Cod penal...., La caz probele puse la baza acuzării inculpatului Hanganu Mihail pe art.217 alin.(2) Cod penal poartă un caracter confuz, incert și contradictoriu, trezesc numite îndoieli privind comiterea de către inculpat a unor acțiuni de păstrare fără scop de înstrăinare a marijuanaei în cantitate de 8,133 grame de către inculpat...”*

Totodată, în dispozitiv, a dispus divergent că inculpatul este achitat pe motiv că: *„fapta nu întrunește elementele infracțiunii”*.

Instanța la baza achitării inculpatului pe epizodul incriminat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, a reținut ca veridice declarațiile acestuia, precum că *“(...) din divan, s-a o țigară „Bond”, care a fost ruptă în prezenta lui de către polițistul Maticiuc Marin și pusă într-un pachet de peliculă, unde au mai fost puse și niște frunze uscate, căzute de la plantele de cânepă ridicate din grădină. Mucurile de țigară, depistate în gaura de la pilonul casei, au fost date jos, dar nu au fost ridicate.”*

Nu este negat faptul că, în această cauză, concluziile despre nevinovăția persoanei deferite judecării pot fi făcute de instanță, însă pentru o atare conchidere, instanța urmează

să aducă contraargumente la cele invocate de partea acuzării și în cererea de apel și să analizeze nevinovăția persoanei în raport cu învinuirea adusă acesteia și probele din dosar.

La fel, instanța a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanța, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Conform art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art.394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Conform art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului deciziei atacate nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința de achitare a inculpatului pe capătul de acuzare incriminat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentința nemotivată și neîntemeiată legal în această parte.

Indicând în descriptiv că: „(...) *Analizând motivele invocate de instanța de fond și*

probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii imputate inculpatului Hanganu Mihail prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, Colegiul judiciar consideră ca și instanța de fond că, aceste probe **nu dovedesc incontestabil vinovăția** acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2), Cod penal, care a avut loc în perioada de până la data de 05 septembrie 2017, în sat. Cania, r-nul Cantemir..., prima instanță întemeiat a concluzionat că **partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente** ce ar proba vinovăția lui Hanganu Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.”, a verificat sentința și și-a formulat concluziile în raport cu altă circumstanță de drept și soluție, decât cea regăsită în dispozitivul sentinței, conform căreia inculpatul a fost achitată pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

La fel, instanța de apel a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanțele de fond și de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, nu a făcut o analiză corespunzătoare asupra cumulului probelor prezentate de părți, fără a elucida faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, nemotivate și neargumentate.

Fiind consecvenți în cele expuse, se notează că, de principiu, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de nevinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa unor argumente plauzibile în vederea susținerii achitării persoanei atestă vicierea procedurii penale desfășurate la etapele precedente de judecare.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările CtEDO în speța *Năvoloacă c. Moldovei* (cererea nr. 25236/02), hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce tine de un proces echitabil, fără o apreciere directă a probelor prezentate de partea apărării și partea acuzării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*).

Având în vedere că Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă a probatoriului administrat, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile expuse în dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să judece cauza în strictă conformitate cu exigențele legii procesual-penale și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, având în vedere motivele casării ei, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și

întemeiată, în acord cu art.417 Cod de procedură penală.

În subsidiar, Colegiul penal lărgit menționează că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel, urmează a fi verificate inclusiv și criticele expuse de recurent în cererea de recurs.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 mai 2019, în partea achitării de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, în cauza penală în privința lui **Hanganu Mihail Xxx** și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest se menține decizia atacată.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă, pronunțată integral la 21 mai 2020.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Ion Guzun

Elena Cobzac

Victor Boico